

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), four decisions of acceptance were issued regarding: Code of Civil Procedure, GEO no. 195/2002 on traffic on public roads, republished, and GO no. 2/2001 regarding the legal regime of contraventions; Law no. 46/2008 - Forestry Code; Law no. 293/2004 on the Statute of civil servants with special status in the National Administration of Penitentiaries, republished, with subsequent amendments and completions.

RIL

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 8/2021 (M. OF. NR. 627/25.06.2021): ART. 135 ȘI ART. 136 DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 8/2021 (M. Of. nr. 627 din 25 iunie 2021)	Complet RIL	Codul de procedură civilă	Art. 135 și art. 136	<i>Completul de judecată competent să soluționeze conflictul de competență ivit în calea de atac a apelului sau în calea de atac a recursului are compunerea prevăzută de lege</i>

				<p><i>pentru stadiul procesual al cauzei în care s-a ivit, cu excepția conflictelor date de lege în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se soluționează în complet de 3 judecători, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, sau în complet de 5 judecători, în cazul prevăzut de art. 136 alin. (3) din Codul de procedură civilă.</i></p>
--	--	--	--	--

În M. Of. nr. 627 din 25 iunie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 8/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 135 și art. 136 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 54 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit următoarele: **completul de judecată competent să soluționeze conflictul de competență ivit în calea de atac a apelului sau în calea de atac a recursului are compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual al cauzei în care s-a ivit, cu excepția conflictelor date de lege în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se soluționează în complet de 3 judecători, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, sau în complet de 5 judecători, în cazul prevăzut de art. 136 alin. (3) din Codul de procedură civilă.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 135 și art. 136 din Codul de procedură civilă

„Art. 135: Soluționarea conflictului de competență

(1) Conflictul de competență ivit între două instanțe judecătorești se soluționează de instanța imediat superioară și comună instanțelor aflate în conflict.

(2) Nu se poate crea conflict de competență cu Înalta Curte de Casație și Justiție. Hotărârea de declinare a competenței sau de stabilire a competenței pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție este obligatorie pentru instanța de trimitere.

(3) Conflictul de competență ivit între o instanță judecătorească și un alt organ cu activitate jurisdicțională se rezolvă de instanța judecătorească ierarhic superioară instanței în conflict.

(4) *Instanța competentă să judece conflictul va hotărî, în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o hotărâre definitivă.*

Art. 136: Dispoziții speciale

(1) *Dispozițiile prezentei secțiuni privitoare la excepția de necompetență și la conflictul de competență se aplică prin asemănare și în cazul secțiilor specializate ale aceleiași instanțe judecătorești, care se pronunță prin încheiere.*

*) Înalta Curte admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 129 alin. (2) pct. 2, art. 129 alin. (3), art. 130 alin. (2) și (3), art. 131, art. 136 alin. (1), art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (2) și art. 36 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, necompetența materială procesuală a secției/completului specializat este de ordine publică.

(2) *Conflictul se va soluționa de secția instanței stabilite potrivit art. 135 corespunzătoare secției înaintea căreia s-a ivit conflictul.*

(3) *Conflictul dintre două secții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție se soluționează de Completul de 5 judecători.*

(4) *Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul completelor specializate."*

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 8/2021

Prin **Decizia nr. 8/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) **a admis** recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor **art. 135 și art. 136 din Codul de procedură civilă**, coroborate cu dispozițiile **art. 54 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **completul de judecată competent să soluționeze conflictul de competență ivit în calea de atac a apelului sau în calea de atac a recursului are compunerea prevăzută de lege pentru stadiul procesual al cauzei în care s-a ivit, cu excepția conflictelor date de lege în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se soluționează în complet de 3 judecători, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, sau în complet de 5 judecători, în cazul prevăzut de art. 136 alin. (3) din Codul de procedură civilă.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 5/2021
(M. OF. NR. 608/18.06.2021): INSTANȚA DE JUDECATĂ
NU ARE POSIBILITATEA SĂ EXAMINEZE
PROPORȚIONALITATEA SANȚIUNII COMPLEMENTARE
A SUSPENDĂRII TEMPORARE A EXERCITĂRII DREPTULUI
DE A CONDUCE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 5/2021 (M. Of. nr. 608 din 18 iunie 2021)	Complet RIL	O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	O.U.G. nr. 195/2002: art. 96 alin. (1), (2) lit. b), art. 100 alin. (3), art. 102 alin. (3) art. 109 alin. (9); O.G. nr. 2/2001: art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3), art. 34 alin. (1).	Instanța de judecată, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție, prin care s-a aplicat sancțiunea complementară a suspendării temporare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, nu are posibilitatea să examineze proporționalitatea acestei sancțiuni complementare.

În M. Of. nr. 608 din 18 iunie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 5/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (9) din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 34 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **instanța de judecată, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție, prin care s-a aplicat sancțiunea complementară a suspendării temporare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, nu are posibilitatea să examineze proporționalitatea acestei sancțiuni complementare.**

Obiectul recursului în interesul legii

O.U. G. nr. 195/2002

Art. 96 alin. (1), (2) lit. b)

„(1) Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului. (2) Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele (...) suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat”.

Art. 100 alin. (3)

„(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: (...)”.

Art. 101 alin. (3)

„(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte: (...)”.

Art. 102 alin. (3)

„(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai a următoarelor fapte (...)”.

Art. 109 alin. (9)

„(9) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la contravenții se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă prin prezenta ordonanță de urgență nu se dispune altfel”.

O.G. nr. 2/2001**Art. 5 alin. (5)**

„(5) Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite”.

Art. 21 alin. (3)

„(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal”.

Art. 34 alin. (1)

„(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 2/2021

Prin **Decizia nr. 5/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, a stabilit că, „în interpretarea dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 100 alin. (3), art. 101 alin. (3), art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, instanța de judecată, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție, prin care s-a aplicat sancțiunea complementară a suspendării temporare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai, nu are posibilitatea să examineze proporționalitatea acestei sancțiuni complementare”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 7/2021
(M. OF. NR. 590/11.06.2021): ART. 120 ALIN. (5)
DIN CODUL SILVIC**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 7/2021 (M. Of. nr. 590 din 11 iunie 2021)	Complet RIL	Legea nr. 46/2008 - Codul silvic	Art. 120 alin. (5)	Personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.

În M. Of. nr. 590 din 11 iunie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 7/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.**

Obiectul recursului în interesul legii**Art. 120 alin. (5):**

„(5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea» beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 7/2021

Prin **Decizia nr. 7/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) a **admis** recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 6/2021
(M. OF. NR. 584/10.06.2021): ART. 55 ALIN. (3)
DIN LEGEA NR. 293/2004 PRIVIND STATUTUL
FUNȚIONARILOR PUBLICI CU STATUT SPECIAL
DIN ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 6/2021 (M. Of. nr. 584 din 10 iunie 2021):	Complet RIL	Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 55 alin. (3)	<i>Decizia de zi pe unitate prin care un ofițer este desemnat să îndeplinească atribuții suplimentare specifice funcției de conducere nu constituie o împuternicire pe funcție, similară celei prevăzute de art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004.</i>

În M. Of. nr. 584 din 10 iunie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 6/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **decizia de zi pe unitate prin care un ofițer este desemnat să îndeplinească atribuții suplimentare specifice funcției de conducere nu constituie o împuternicire pe funcție, similară celei prevăzute de art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004.**

Obiectul recursului în interesul legii**Art. 55 alin. (3):**

„(3) Ofițerii pot fi împuterniciți în funcții de conducere în unitatea în care sunt încadrați sau în care au fost detașați, împuternicirea pe funcție se poate face pentru o perioadă de maximum 6 (șase) luni și se poate prelungi, cu acordul scris al acestora, potrivit competențelor, cu încă 6 (șase) luni. Ofițerii beneficiază pe perioada respectivă de salariul pentru funcția în care sunt împuterniciți și de indemnizația de conducere corespunzătoare funcției respective. Ofițerii împuterniciți își mențin salariile pentru funcția îndeplinită și indemnizațiile de conducere avute anterior, dacă acestea sunt mai mari decât cele ale funcției pe care sunt împuterniciți.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 6/2021

Prin **Decizia nr. 6/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, **decizia de zi pe unitate prin care un ofițer este desemnat să îndeplinească atribuții suplimentare specifice funcției de conducere nu constituie o împuternicire pe funcție, similară celei prevăzute de art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004.**

HP

Furthermore, in relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), two decisions were published regarding: Law no. 4/1953 - Family Code; Law on administrative litigation no. 554/2004.

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 33/2021 (M. OF. NR. 619/23.06.2021): ACȚIUNEA ÎN TĂGĂDUIREA PATERNITĂȚII INTRODUSĂ DE COPILUL NĂSCUT ÎN TIMPUL CĂSĂTORIEI ARE CARACTER IMPRESCRIPTIBIL

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 33/2021 (M. Of. nr. 619 din 23 iunie 2021)	Complet DCD	Art. 430 alin. (1) rap. la 429 alin. (1) C. civ. [vechiul art. 55 alin. (1) rap. la vechiul art. 54 alin. (2) din Legea nr. 4/1953 - Codul familiei]	Acțiunea în tăgăduirea paternității introdusă de copilul născut în timpul căsătoriei are caracter imprescriptibil.

În M. Of. nr. 619 din 23 iunie 2021 a fost publicată **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 33/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 4/1953 - Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 54 alin. (2) din același cod, ca urmare a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 349 din 19 decembrie 2001, publicată în M. Of. nr. 240 din 10 aprilie 2002.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că acțiunea în tăgăduirea paternității introdusă de copilul născut în timpul căsătoriei are caracter imprescriptibil.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 429 alin. (1) C. civ. [vechiul art. 54 alin. (2) C. fam.]**

„(1) Acțiunea în tăgăda paternității poate fi pornită de soțul mamei, de mamă, de tatăl biologic, precum și de copil. Ea poate fi pornită sau, după caz, continuată și de moștenitorii acestora, în condițiile legii”.

Art. 54 alin. (2) C. fam.

„Acțiunea în tăgăduirea paternității poate fi pornită numai de soț; moștenitorii acestuia pot continua acțiunea pornită de el”.

Art. 430 C. civ. [vechiul art. 55 alin. (1) C. fam.]

„(1) Soțul mamei poate introduce acțiunea în tăgăda paternității în termen de 3 ani, care curge fie de la data la care soțul a cunoscut că este prezumat tată al copilului, fie de la o dată ulterioară, când a aflat că prezumția nu corespunde realității”.

Art. 55 alin. (1) C. fam.

„Acțiunea în tăgăduirea paternității se prescrie în termen de șase luni de la data când tatăl a cunoscut nașterea copilului”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 33/2021

Prin **Decizia nr. 33/2021**, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu – Secția I civilă, în dosarul nr. 2.241/306/2018, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, *în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 4/1953 – Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 54 alin. (2) din același cod, ca urmare a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 349 din 19 decembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2002, acțiunea în tăgăduirea paternității introdusă de copilul născut în timpul căsătoriei are caracter imprescriptibil.*

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 21/2021
(M. OF. NR. 572/04.06.2021): ART. 24 ALIN. (4)
DIN LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV
NR. 554/2004**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 21/2021 (M. Of. nr. 572 din 4 iunie 2021)	Complet DCD	Art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014	<i>După pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități sau, în lipsa unei astfel de cereri, după împlinirea termenului de prescripție a executării silite, nu mai este admisibilă formularea de către creditor, în temeiul acestei norme speciale, a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.</i>

În M. Of. nr. 572 din 4 iunie 2021 a fost publicată **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21/2021** referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor **art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu,

instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.”

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 21/2021

Prin **Decizia nr. 21/2021**, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, **după pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități sau, în lipsa unei astfel de cereri, după împlinirea termenului de prescripție a executării silite, nu mai este admisibilă formularea de către creditor, în temeiul acestei norme speciale, a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.**